

Макарівські ВІСТИ

СУБОТА,

13 ТРАВНЯ

2006 РОКУ

№ 39 (10416)

Газета виходить
з 10 січня 1932 року
Ціна довговічна

ЇХНІЙ ПОДВИГ НЕПІДВЛАДНИЙ ЗАБУТТЮ

Великий тягар війни випав на долю українського народу в роки Другої Світової війни. Всі, хто міг тримати зброю в руках,

живши до щасливого Дня Перемоги. Світлу пам'ять про них бережуть нашадки. Імена полеглих героїв викарбувані на гранітних

славні наші земляки - П. Й. Добрянський, В. К. Янковський, С. Й. Петровський, В. Г. Кобзев, І. П. Тишкевич, В. О. Литвин... Дехто

звернувся до присутніх Геннадій Петрович - основний тягар ліг на Радянський Союз.

Ми схиляємо голови перед загиблими, вшановуємо героїв-переможців, віддаємо дань щані працівникам тилу. Вони виборили найпрекрасніше для нас свято.

Потім він надав слово першому заступнику голови районної держадміністрації Оле-

войнів-інтернаціоналістів, - наголосив у своєму виступі голова районної ради Михаїл

лова районної організації ветеранів України Константин Хоменко...

піднялись на боротьбу з ворогом. Нищили його на передових рубежах фронту. Безстрашно воювали з фашистами партізанські загони, підпільні організації. День і ніч у тилу на

обелісках, де завжди поміняють живі квіти.

Щороку 9 Травня ми вшановуємо пам'ять тих, котрі цію свою життя зупинили ненависного загарбника, а потім вигнали з рі-

з них вступив у бій з ворогом з перших днів війни, інші вплилися в діючу армію вже під час наступу радянських військ. Визволили Україну, Білорусію, країни Прибалтики, Польщу, Румунію, Чехію.

Причинили визволення й німецькому народу від гітлеризму. Їх ранило, контузило, але доля уберегла від смерті. Вони радуються життю і завжди згадують своїх побратимів по зброй, які не дожили до славних свят Перемоги.

Урочистий мітинг з нагоди 61-ї річниці Перемоги відкрив Макарівський

селищний голова Геннадій Здольник.

- Друга Світова війна була наймасштабнішою, найкривавішою в історії людства за числом жертв і розмірами території, на яких велися бойові дії, -

шановні ветерани Великої Вітчизняної війни,

кола Вараницький. - Тяжка доля випала тому поколінню, але вони вистояли

Прихожані церкви святої Іллі відслужили молебень біля обеліска слави

солдатські матері, вдови, працівники тилу, воїни-інтернаціоналісти, співвітчизники, - звернувся він. - Все далі і далі віходять в історію буревіні роки 1941-1945 років. Але ти, обпалені війною дні, не залишаєш у спокой сивочолих ветеранів, нагадують братськими могилами. Ніколи ми, нашадки, не забудемо їхній подвиг. Хай мир і злагода завжди панують на нашій землі.

Олександр Віталійович запропонував вшанувати пам'ять про загиблих хвилиною мовчання.

- Сьогодні ми вшановуємо славних переможців-орденосців, вшановуємо їх, що не дочекалися своїх чоловіків з війни, завдячуємо працівникам тилу, які наблизили це радісне свято. Вшановуємо

проти ненависного ворога, звільнили від рабства народи Європи. Мільйони країн синів і дочок віддали найдорожче - своє життя, щоб нинішнє покоління жило під мирним небом. За це наша вдячність.

Ми, ваші нашадки, зробимо все, аби вам жилося краще, щоб розквітала наша ненайкрай-Україна. Зі святом вас!

На мітингу виступили також військовий комісар району Михайло Пугач, го-

за загиблих. Ветерани війни, праці, керівники районної держадміністрації, районні покладали вінки до пам'ятників загиблих.

Для славних переможців у парку накрили столи, де за звичаєм була солдатська каша. На районному стадіоні відбувалися спортивні змагання, біля районного будинку культури - масові гуляння.

А ввечері небо осялили зали святкового салюту. Фото Д. ГЕРАСИМЕНКА.

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

- як святкували 61-у річницю Великої Перемоги Макарівщина,
- чому переселенці оббивають сьогодні пороги хат
- як розподілили обов'язки новообрани депутати районної ради,
- про «Пробій» заради дітей»,
- тематичну сторінку, присвячену Дню матері та народному Дню сім'ї та матері на нашій землі».

ТАДЖИЦЬКИЙ СИН ПОКОЇТЬСЯ У КОРОЛІВЦІ

Велика Вітчизняна війна 1941-45 років прокотилася чорним смерчем по території України, Білорусі, Молдови, Росії, При-

місце захоронення.

- Мама не вірила і досі не вірить, - розповів він у Королівці, куди завели його сліди тривалого по-

тат обласного меджиса Нурулло Усмонов. Я йому дуже вдичий за його підтримку. Велике спасибі також керівникам Макарівської райдержадміністрації, районної ради, районному військовому комісару, працівникам Королівської сільської ради, місцевої школи та багатьом іншим за допомогу, підтримку, гостинність та участь у святкуванні 61-ї річниці Великої Перемоги у такому красивому селі Королівка, яке тепер для мене стало рідним. Щиро розділяю свою радість із усіма його мешканцями.

Дні його перебування в Україні напруженні. Зустрічі зі старожилами, ветеранами...

балтійських республік. На боротьбу із загарбниками стали представники усіх республік колишнього Радянського Союзу, демонструючи мужність і відвагу в нерівних боях із озвірілим ворогом, який за будь-яку ціну прагнув утримати завойовану ним кожну п'ядь землі.

Особливо шалений опір фашисти чинили тоді, коли радянські війська змусили ворога відступити до Житомира. Там він мобілізував усі свої сили і відтиснув наші війська аж до Небилиці. Страшні бої тоді тривали по всій лінії фронту. В одному із них був тяжко поранений молодший сержант 1180-го стрілецького полку таджик Хакім Шарипов. Його та інших бійців відправили у військово-польовий госпіталь, тимчасово розташований у Королівці. Однак лікарям не вдалося врятувати йому життя. Там і захоронили відважного бійця у братській могилі. Тож так і не дочекалися його дружина і син.

Минали роки, підростав Абдурауф. З материних слів довідався про те, що його батька забрали на війну, але він не повернувся додому. Син поклався тій, що розшукає його

шукуну. - Вона сказала, що повірить мені тоді, як побачить святу землю, в якій він захоронений. Тож ще з 1957 року розшукував місце захоронення батька. Я один єдиний його син. Мені було лише 40 днів, як його забрали на фронт. Кому, як не мені, це слід зробити. Тож постійно був у пошуку, щоб його внуки і правнуки знали місце захоронення його дідуся і предка.

- А скільки у вас дітей?

- П'ять синів, дві дочки. Маю п'ятнадцять внуків. Вони з нетерпінням чекають моєго приїзду та радісної вістки про дідуся.

- Зрозуміло, що хтось вам допомагає у цій справі.

- Так, генеральний директор ЖНТФ „НУР“, депу-

тат обласного міністерства освіти та науки України, - звернувся він до присутніх у День Перемоги, - дозвольте передати велике і радісне привітання вам від сонячного Таджикистану. Під час Великої Вітчизняної 1941-45 років всі народи Радянського Союзу пілі-опліч захищали свою Батьківщину від німецько-фашистських загарбників. Наблизившись день Перемоги і майбутній батько Шарипов Хакім, демонструючи героїзм і мужність.

Але не супередні мешканці села, - звернувся він до присутніх у День Перемоги, - дозвольте передати велике і радісне привітання вам від сонячного Таджикистану. Під час Великої Вітчизняної 1941-45 років всі народи Радянського Союзу пілі-опліч захищали свою Батьківщину від німецько-фашистських загарбників. Наблизившись день Перемоги і майбутній батько Шарипов Хакім, демонструючи героїзм і мужність.

Але не супередні мешканці села,

дilloся йому дожити до Дня Перемоги. Помер він від ран. Його прах покояться у братській могилі нашого села. Досі ми не знали про його долю.

Мама, яка прожила з батьком лише 1,5 року, досі сподівається на його повернення.

Нарешті настав цей світливий день, час і я стою на вашій гостинній землі, в якій захоронений майбутній батько. Усю свою душевну радість не можу передати словами. Щиро вдячний усім, хто дав можли-

й ім'я його батька. А також подарав на загадку про свої відвідини кинжал. Відвідав А. Хакімов музей Великої Вітчизняної війни у столиці України. Побував він у визначних місцях Києва, який вразив його своєю красою. Тож із ширим почуттям виконаного синівського обов'язку перед матір'ю, найкращими враженнями про гостинність мешканців Королівки, сім'ї Лукашиних, зокрема сім'ї Лукашиних, у якій проживав, повернувшись у свій рідний Таджикистан. Надовго у його пам'яті залишиться й зустріч із президентом Європейсько-Азіатської асоціації управління проектами

вітів і допоміг мені побувати на могилі батька. Висловлюю синівську подяку Урядам України та Таджикистану за надану допомогу, а також усім жителям Королівки за те, що вони ушанували його пам'ять та доглядали за братською могилою, в якій захоронений батько.

Бітаю всіх вас із 61-ю річницею Великої Перемоги над фашистськими загарбниками і бажаю всім здоров'я, щастя, довгих років життя, мирного неба. Впевнений, що пам'ять про тих, хто віддав своє життя в ім'я Великої Перемоги, але не дожив до цього світлого дня, завжди збережеться у наших серцях.

Абдурауф привіз із своїх рідних країв землю, на якій народився і виріс його батько. І він посыпав навколо братської могили та шести могилок на кладовищі, в яких захоронені мужні захисники.

Районний військовий комісар М.І.Пугач вручив

гостеві медаль „60 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років“, якою посмертно нагороджений молодший сержант 1180 стрілецького полку Хакім Шарипов, та посвідчення.

Побував гость у сільській школі, зокрема в її музеї, де у „Кнізі пам'яті“ вписане навічно серед імен інших мужніх героїв

I.КАРУН.

ДЛЯ ВАС, ВИПУСКНИКИ!

Перед молоддю сьогодні відкриті безмежні сфери діяльності - наука, політика, бізнес, управління, творчість. Вибрати із тисяч професій одну-єдину, для якої ти народжений, яка стане твоєю долею, зауваження не є легким. Саме тому виразила думка допомогти нашим дітям визнаніться у виборі майбутньої професії і в 1996 році вперше в столичній області була зініційована районним Центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та зустріч школярів району з представниками навчальних закладів Ківшини. „День відкритих дверей“, так називали цей захід і з того часу він став традиційним у районі. Щовесни десятки учнів збиралася в районному

будинку культури, щоб остаточно визначитися з вибором майбутньої професії, стати на вірну стежину самостійного життя. Приємно відзначити, що і батьки, яким небайдужа доля своїх дітей, теж долучаються до цієї акції.

16 травня цього року відбудеться ювілейна зустріч випускників шкіл з викладачами навчальних закладів області. Хай цей день допоможе вам, юні друзі, спробувати ще раз пізнати себе, заглибитись у світ власних здібностей, можливостей, уподобань. Приходьте, приїжджаєте - всього доброго зустрічено.

Т.ЯСИНЕЦЬКА, головний спеціаліст районного Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Триває передплата на періодичні друковані видання на друге півріччя 2006 року. Оформлення їх в сільській місцевості та районних центрах на видання України здійснюватиметься до 10.06.06 року (включно), на видання обласної сфери розповсюдження триватиме до 20.06.06 року. Приймання передплати на видання район-

ної сфери розповсюдження - до 26.06.06 р.

На видання країн далекого зарубіжжя адресної системи експедирання з мінімальним строком передплати в місяців, які в каталозі не позначені зірочкою (*), з доставкою з липня 2006 р. - до 25 травня 2006 року.

На видання Росії адресної системи експедирання, на всі

видання країн СНД та на видання карткової системи, які в каталозі позначені двома зірочками (**), - до 25 травня 2006 року.

Передплатні каталоги є в усіх відділеннях зв'язку.

Завітайте, будь ласка, до вузла та відділень поштового зв'язку і зробіть передплату на ваші улюблені видання.

ТИЛЬКИ ПІСЛЯ ВИНЕСЕННЯ МЕЖ У НАТУРІ

З метою виконання вимог ст.173 Земельного Кодексу України щодо встановлення та зміни меж адміністративно-територіальних утворень, ст. 55 Закону України «Про землеустрої» та приймаючи до уваги рішення науково-тех-

нічної ради від 21.03.2006 року, Макарівський районний відділ земельних ресурсів повідомляє, що прийняття рішень органів місцевого самоврядування (сільських, селищних рад) про надання, передачу, вилучення та встановлення та зміни меж населеного пункту

для проходження державної землевпорядної експертизи, яка проводиться, відповідно до Закону України «Про державну експертну землевпорядної документації».

І.ЯЦУК, начальник відділу.

З другого пленарного засідання 1 сесії районної ради у скликання НОВООБРАНІ ДЕПУТАТИ „ОТРИМАЛИ ПОРТФЕЛІ” – очолили постійні комісії, увійшли до складу президії ради

5 травня відбулося друге пленарне засідання 1 сесії районної ради V скликання „Про утворення постійних комісій районної ради і затвердження їх складу”, „Про затвердження Положення про постійні комісії” доповідь заступник голови районної ради Г.І. Невмержицький, „Про затвердження Регламенту роботи районної ради” та „Про утворення президії ради та затвердження Положення про неї” доповідь голова районної ради М.Д. Вараницький.

Відповідно до статей 43 та 47 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні” районна рада вирішила утворити постійні комісії районної ради та затверджено їх склад. З питань регламенту, депутатської етики, забезпечення діяльності депутатів (голова Матвєєв Анатолій Васильович); з питань бюджету та фінансів (голова Левковський Петро Іванович); з питань соціально-економічного та культурного розвитку (голова Халавка Діна Іванівна); з питань екології та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи (голова Буравльов Леонід Олександрович); з питань законності і правопорядку

(голова Веремієнко Володимир Леонідович); з питань комунальної власності, розвитку малого та середнього бізнесу (голова Цисаренко Олександр Борисович); з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення (голова Сидоренко Петро Андрійович); з питань освіти, культури, засобів масової інформації, молоді та спорту (голова Савченко Валентина Миколаївна); з питань благодійної діяльності (голова Єгоров Андрій Юрійович); з питань агропромислового комплексу, земельних відносин, архітектури і будівництва (голова Швидкий Микола Андрійович). Була також створена тимчасова комісія з вивчення стану справ в АПК, соціально-економічних та земельних відносин у районі (голова Швидкий Микола Андрійович).

Затверджено Положення про постійні комісії.

Контроль за виконанням даних рішень покладено на постійну комісію районної ради з питань регламенту, депутатської етики, забезпечення діяльності депутатів.

Затверджено Регламент роботи районної ради і введено його в дію.

Відповідно до статей 43, 57 Закону України від 21.05.1997 № 280/97-ВР „Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради 1997 №24, стаття 170) (із подальшими змінами) районна рада вирішила утворити президію Макарівської районної ради V скликання:

7. Сидоренко Петро Андрійович - голова комісії з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення;

8. Савченко Валентина Миколаївна - голова комісії з питань освіти, культури, засобів масової інформації, молоді та спорту;

9. Єгоров Андрій Юрійович - голова комісії з питань благодійної діяльності;

10. Швидкий Микола Андрійович - голова комісії з питань агропромислового комплексу, земельних відносин, архітектури і будівництва;

11. Безугленко Олександр Миколайович - голова Макарівської районної державної адміністрації;

12. Забела Юрій Володимирович - голова депутатської фракції Макарівської районної соціалістичної партії України;

13. Онищук Микола Іванович - голова депутатської фракції районних політичних партій блоку Юлії Тимошенко.

Затверджено Положення про президію ради.

НЕ БУЛО БАЙДУЖИХ У 86-МУ,

Нам пишуть
а сьогодні переселенці обивають пороги кабінетів

ЗА ЗЕМЛЮ

Ми, чорнобильці – ліквідатори I та II категорій, потерпіли внаслідок аварії на ЧАЕС, учасники війни, звертаємося до редакції, аби описати наш біль. Не було байдужих у 1986-му, коли сталася катастрофа. Народи усіх держав котишньою СРСР допомагали в її подоланні. Коли нас евакуювали з Чорнобильської зони, гостинно прийняли всіх тут, на Макарівщині. Нині переселенці змушені обивати пороги кабінетів чиновників, шукаючи захисту й правди.

Ще у 1990-1995 роках, згідно поданих нами заяв, Забуянська сільська рада виділила окремі земельні ділянки для ведення підсобного господарства (біля будинків землі небагато). У жовтні 2003 року нам сказали, щоб готовили документи для приватизації наділів. У листопаді – грудні місяці подали заяву до сесії. Депутати дали „добро“. Зібрали необхідні документи, здали їх у СПД „Завалідров С.К.“ з метою виготовлення державних актів на право приватної власності на земельні ділянки, заплативши по 220 гривень. На запитання, чого так затягується видача актів, чули пояснення: немає державних бланків (?!).

Тоді ми звернулися до нашого сільського голови. На початку жовтня 2005 року побували на прийомі у первого заступника голови райдерждміністрації, а також звернулися до голови райдерждміністрації О.М. Безугленка, який тут же, у нашій присутності, зв'язався по мобільному телефону із С.К. Завалідровим і порадив йому „взятися за роботу“, а нас направив у його офіс, попредивши про те, якщо керівника не буде на місці, звернутися до Кравчука. Ні

На початку жовтня 2005 року побували на прийомі у первого заступника голови райдерждміністрації, а також звернулися до голови райдерждміністрації О.М. Безугленка, який тут же, у нашій присутності, зв'язався по мобільному телефону із С.К. Завалідровим і порадив йому „взятися за роботу“, а нас направив у його офіс, попредивши про те, якщо керівника не буде на місці, звернутися до Кравчука. Ні

ЗА ВОДУ

Коли нас переселили із зони відчуження у Забуяння, на новому масиві працював водопровід і воду брали з колонки. Відколи припинили фінансування на утримання водомеріж, свердловини не працюють і у колонках немає води. З часом вони „старіються“ і тепер потребують капітального ремонту, щоб запрацювали.

В.МАЗУР, І.КОЗАК, О.ПИПКО, М.АДАМЕНКО та ще 9 підписів мешканців с. Забуяння, які проживають на чорнобильському масиві „Карпати“.

ЦІНЧУЙТЕ СВОЄ ЖИТТЯ

Мені вже 82 роки. Пройшов дорогами війни. Не раз смерть чатувала наді мною. І в мирні дні доводилося лягати на операційний стіл. У листопаді минулого року тяжка хвороба змуслила звернутися до хірурга-уролога Е.М. Чайковського. Тоді обстежував і П.М. Туряниця. Висновок був однозначний. „Операція. Хвороба задавнена“. Хірургічне втручання тривало майже три години. Невдовзі знову недуга дала про себе знати. На цей раз саме перед Новим роком мене направили у Київ. Оперував досвідчений хірург І.В. Лопотко. До речі, Ігор В'ячеславович перші кроки хірурга робив у нашій лікарні. Через кілька місяців я знову тяжко захворів. І на цей раз не обійшлося без хірургічного втручання. Операція робив Віктор Казимирович Журавський.

Через газету висловлюю щиру вдячність лікарям за те, що я й понині радію життю, що разом зі своїми друзями-фронтівниками зустрів у святковій обстановці 61 весну Великої Победи. Прохання до всіх не задавновати хворобу.

С.ПЕТРОВСЬКИЙ, інвалід війни і групової

смт Макарів.

ПРОБІГ ЗАРАДИ ДІТЕЙ

Учасники пробігу

- під таким девізом проводиться Всеукраїнський благодійний марафон, організований Асоціаціями випускників програм академічного обміну в Сполучених Штатах Америки, „Канадсько-української парламентської программи“, ЛМГО „Інститут українських студій“ за сприяння Міністерства сім'ї, молоді та спорту України.

Символічно, що саме напередодні найсвітлішого свята – Дня Перемоги, учасники пробігу прибули в Макарів, де зустрілися з представниками місцевої влади, громади.

Привітала гостей заступник голови райдерждміністрації Р.І. Резніченко. Вона наголосила на великій важливості марафону, який проходить з ініціативи молодих.

- Думаю, - сказала Раїса Іллівна, - ваше починання буде широко підтримане по всій Україні. Ми теж долучимося до цієї справи.

Учасник пробігу - студент 5 курсу факультету міжнародних відносин Львівського національного університету

Пожертви на пологові клініки в рамках акції можна переказати на благодійний рахунок: ЛМГО „Інститут українських студій“, Р/р 2600613039 в ЛОД АППБ „Аваль“, МФО: 325570, єДРПОУ: 33981156 з поміткою „Благодійний переказ на акцію „Пробіг заради дітей“.

За додатковою інформацією про пробіг, а також з пропозиціями про спонсорство, співпрацю чи долучення до пробігу, з побажаннями і коментарями звертайтеся до заступника координатора по звязках з громадськістю Миколи Пеха, к.т.: 8(050) 371-72-48, 8(067) 353-31-45, e-mail: mpekh@ukr.net. Веб-сторінка акції: www.raceforchildren.org.ua.

На прес-конференції

ЗАВТРА - ДЕНЬ МАТЕРІ, ПІСЛЯЗАВТРА - МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СІМІ

„ГОЛУБКО МОЯ, ЯКІ МИ З ТОБОЮ ЩАСЛИВІ”

Мабуть, немає в Ясногородці людини, яка б не замінувалася, побачивши, як вправно і дружно, немов бджілки, працюють діти і онуки на садибах найдорожчих, найдобріших і наймудріших, за словами онучки Катруси, Олесандра Марковича та Лідії Василівни Корніенків. Біля будинку з весни до осені радують око проходжих квіти, на охайні прибраному подвір'ї весело щебечуть, граючись, меншенькі онуки і правнукі. В чепурній господі, обвішаній вишитими рушниками, панує затишок. Крім того, в ній чимало ліжечок, диванів, на яких гори вишитих подушок. А воно й не дивно. Як приїздять усі діти з сім'ями, то 30 чоловік. Минуло 20 літ відтоді, як чорнобильське лихо змусило переїхати із Поліського району в Ясногородку сім'ю Корніенків. І досі з болем у серці пригадує той пе-реїзд Лідія Василівна. Як то важко було нажити полішати, не знаходила собі місця жіночка, щеміла душа її, прокляла.

Як сьогодні пам'ятася ті хвилини. Підійшов до неї Олександр Маркович, обійняв, пригорнув і заспокоїв: „Не півайся, все одно нічого вже не відеш, а в нас же діти, яким ми так потрібні!”, - непомітно змахнувши непрохану слізозу, що покотилася по зауженному чоловічому обличчю. А тут ще й діти настояли, особливо бідвали-

ся Микола, машину найняв, повантажили, що змогли.

Через слізину бачила дороги. Витирала їх і думала про те, як будуть на новому місці обживатись, звикати до чужих людей. Поступово заспокоїлася. Діти й онуки не давали сумувати за рідним краєм та й суди трапилися хороши.

52-й рік живуть у міри та злагоді

Лідія Василівна і Олександр Маркович. Пригадала свій поліський край, його багаті традиції, той день, як відзначали весняного святого Миколу. Тоді то й зустрів красень Сашко свою пишноволосу красуню Лідочку, яка з першого погляду привернула його своїми добрими очима, - що й сьогодні ще випромінюють мудрість, радість і тепло. Через два роки молодята побралися. Ліда подарувала Сашку першу донечку Оленку, а потім одне за одним народились восьмеро діток. На жаль, двійко з них померли.

сумлінної працівниці прикрашала районну дошку пошани. Дивувшася, як вона тільки в се встигала. Нелегко було ставити дітей на ноги. Але подружня ніколи не впадало у відчай, а як могло, допомагало, підтримувало одне одноге, не боялось ніякої роботи. І діток змалечку привчали до праці.

- Ми гляділи одне одного, - пригадує донька Олена. - Влітку потрібно було вставати в чотири ранку, йти за сім кілометрів у ліс, назбирати чорниці, грибів, а потім з батьком трати їх продавати. Нам, дітям, спати хотілось... Але ж треба допомагати батькам.

Виростали дітки і випустили із отчого дому, але кожні виході, як ті пташенята, злітаються до рідного гніза і ще з порога лунає: „Посидите, мамо, тату, відпочиньте. Все, що потрібно, самі зробимо”.

Метушаться, мов ті бджоли, працюють всі і діти, і внуки. Від їх завязьтої роботи на серці у стареньких стає тепло і затишно. Пишаються Лідія Василівна і Олександр Маркович своїми чотирьма доньками та затями, трьома синами та невістками, 14 онуками та ще й двома правнуками.

У 2004 році подружня Корніенків відсвяткували своє золоте весілля за традиційним звичаєм. Онучата сплели вінки, діти піднесли батькам запашний коровай, одягнули маму в фату. Навіть у ночвах покатали. Святкувала вся вулиця. Тієї радості не передати. Гости зичили молодим здоров'я, щастя і вигукували „Гірко”.

Правнуків Корніенків

Незважаючи на те, що вже дев'ятий десяток розміняв Олександр Маркович, однак, як і колись, пригорнув свою вірну супутницю життя до серця, поцілував і прошелотів: „Голубко моя, як ж ми з тобою щасливі, як в нас велика, дружна і щаслива родина!”. В обох на очах бриніли слізози радості, щастя.

Побільше було таких родин на землі, як Корніенки. Працьовитих, дружних, мудрих і щасливих.

О.ЛІМАНСЬКА.
с. Ясногородка.

На золотому весіллі

ВОНА - ЖІНКА, на яку потрібно рівнятись, чоловіки перед нею схиляють голови, педагог за покликанням, «заслужена учениця» і просто мама трьох дітей

Тетяна Антонівна Сліпко живе в Макарові. З дитинства любила музику, тож разом із середньою закінчила й музичну школу по класу «баян». Повзяті майбутньою професією юна Тетянка мріяла з вихованням дітей і музику. Вступила до педагогічного інституту і стала музичним керівником у дитячому садку одразу після школи не вдалося. Це було вже пізніше. А тоді вона зустріла його, велике, чисте і найщиріше кохання життя – свого майбутнього чоловіка Дмитра. Він був не такий, як усі, і зачарував. А незабаром вони одружилися.. і почалося сімейне життя.

- По всіному бувало, – згадує вона, - сразу тяжко, а потім – насолода. Біз копли до тебе простигає руки твоя любов, твоя кровинка, твое дитя!

Першим у подружжя народився Дмитрик.

- Тетяно Антонівно, розкажіть, якими були перші відчуття материнства?

- Звісно ж, пам'ятаю, таке неможливо забути, та й передати словами теж. Хоча ні, схоже на те, що ти летиш завжди вгору і, здається, немає кінця цьому злету. Таке воно – безкінечне щастя! Ми з чоловіком дуже раділи появлі сина, в мені щось змінилося, я стала розвиватися як особистість. Чоловік пріщепив мені любов

до спорту, і я встигала робити все.

- Але ваша сімейна пара була досить молодою. Вас хтось навчав, як доглядати дитину, як правильно її виховувати? Чи допомагали вам?

- Ні, було тяжко. Ми лише удвох займались вихованням Дмитрика, а згодом Ігоря та Інночки. Читали багато спеціальної літератури і користувалися порадами. Поступово я увійшла в справжній смак материнства. Після народження ще двох дітів, мені, молодій мамі, ставало ще легше їх виховувати і щікавіше жити.

- Трьох дітей виховували нелегко. Певне, на себе не залишалося часу?

- Діти – квіти і аж ніяк не ярмо, тож вільний час я проводила з ними. Спілкувалася (зауважте, як з дорослими, це дуже важливо у вихованні повноцінної особистості), вчila любити природу і грati на музичних інструментах. Вже після народження нашого другого сина чоловік купив фортепіано і скав, що хоче, щоб у душах дітей завжди лунала музика. Ось тоді й виникла ідея створення сімейного ансамблю. Діти вчилися життю, підростали. Я зрозуміла, що теж хочу жити, навчатись. Вступила до Богуславського педінституту ім. Грінченка

– стала займатися бальними танцями. Постійно хотіла дізнатися щось нове, щоб навчити цьому дітей.

- А чоловік як ставився до вашого настійного по-тязу до навчання?

- Прекрасно, в нас у сім'ї повна демократія, особистість – найвища цінність. Ми ніколи нічого не забороняємо одне одному і дітям. Живемо так, щоб дисципліна панувала в усьому. Якось пригадую, у сина в школі була лекція про шкідливий вплив куріння на організм людини і вчитель запитав: «От скажіть, кому з вас батьки не забороняють курити, чи є серед вас такі?». Мій син підняв руку. «Мені дозволяють, але я не курю!», - відповів він. Так, саме своїми стосунками з чоловіком, своїм прикладом ми виховали дітей, які вміють зробити правильний вибір.

- Розкажіть про сімейний ансамбль. Яке місце він займає у вашому житті?

- Назвали ансамбль «Альянс», й запропонував чоловік, він є і продюсером чоловічого колективу на базі сімейного ансамблю. Діти вчилися життю, підростали. Я зрозуміла, що теж має для себе, а потім стали виступати на концертах у Макарові, неодноразово брали участь у концертах сімейної творчості на обласно-

му рівні. Зараз трішки важче збиратися, бо діти стали дорослими і у кожного з них своє життя, свої проблеми. Але все одно час знаходить.

- Ну, а вже коли діти дорослі, чим займаєтесь?

- Здійснилася моя заповітна мрія – працюю музичевірником у дитячому садку, викладаю бальні танці у дитячій школі мистецтв, а ще я – інструктор по шейпінгу в районному будинку культури. Та й до цього часу наївчаєсь – пішла на курси водів. І коли мене питаюти на відців це мені, відповідаю просто і зрозуміло: «Цього я ще не вмію». Вчиться ж ніколи не пізно, адже це означає жити. Мені здається, якщо припиниться процес навчання – зупиниться життя! І саме такою виховали мене діти, я – їх, вони – мене.

- А важко бути жінкою?

- Важко, дуже важко, але

й прекрасно. Життя взагалі не легке, та інакше я б не змогла.

- У вас юна дочка, чи побажали б ти таку ж долю, як ваша?

- Це був би найбільший подарунок у житті.

- Побажайте щось на-

шам читачам, жінкам і ма-

мамам.

- Поважати себе, доби-

ватися, щоб бути в житті мета-

ї мрія. І пам'ятайте, діти – це

найкраще, що може бути.

Марина ОПАР'ЄНКО,

студентка КИМУ.

У ЖАСТЬ ПА ЗЛАГОД

Багатодітна родина Галини і Миколи Романюків проживає в Новосілках з 1977 року. В сімейному щасі та злагоді народилося в них десятеро дітей – двоє хлопчиків та восьмеро дівчаток. Велику ватагу дітлахів необхідно було прогодувати та одягти, а на це потрібні великі кошти. Тож радгоспні доярка та тракторист зайнялися підсобним господарством. Вони вирощували домашню живість – курей, свиней. Придбали власний гужовий транспорт. Ім виділили для господарювання землі, де стали вирощувати картоплю, городину і засівати зерновими культурами.

А в 1993 році багатодітна родина вирішила зайнятися приватним бізнесом. Сім'я взяла в оренду два магазини в Мостищі та Новосілках. І досі торгають продовольчими та господарськими товарами. Батькам доводиться ходити під час роботи старші діти – Тетяна й Антоніна. Найменші діти – Наталія і Галинка. Вони навчаються у сьомому класі. До речі, Галина і Микола Романюків мають чотирьох онуків. А нещодавно господар відзначив своє 50-річчя від дня народження. Багато односельчан, друзів великої родини із золотим ювілеєм.

Е.ПІКУЛЬ.
На знімку: приватні підприємці Галина та Микола Романюкі.

З ЮВІЛЕЄМ!

Дирекція та профком ТОВ "Зоря" с. Соснівка широко вітають з 35-річчям від Дня народження бригадира будівельної бригади НОЗДРИНА Юрія Миколайовича.

Хай завжди Вам посміхаться доля,
Несуть тільки радість з собою роки,
Хай щастя й здоров'я не зрадять николи,
Хай збудиться мрій, бажання, думки!

Адміністрація, профком та весь колектив Макарівського хлібозаводу якнайтепліше поздоровляють з ювілеем від Дня народження

ВОРОНІНУ Надію Георгіївну.

Хай дороги стеляться крилато, будуть чисті, рівні, як струна, а добро не обминає хату, як не обминає цвіт весни. Хай міцне здоров'я і достаток сплються, немов вишневий цвіт, хай малює доля з буднів свято і дарує ще багато літ!

Адміністрація, профком та весь колектив Макарівського хлібозаводу сердечно вітають з ювілею датою від Дня народження

КОХАН Анну Петрівну.

Нехай пісні всі милозвучні
Для Вас лунають знов і знов,
Хай будуть в серці нерозлучні
Надія, Віра і Любов!

Адміністрація, профком та весь колектив Макарівського хлібозаводу щиро вітають з ювілею датою від Дня народження

АТАМАНЕНКО Вікторію

Миколаївну.

Зичимо злагоди, миру й добра,
Хай будуть достаток і гарні діла,
До сотні літ, щоб дожити довелося,
Хай збудеться все, що іще не збулося!

Щиро вітаємо з нагоди ювілейної дати від Дня народження шановного

ШУЛЬГУ Валерія Олександровича

і сердечно йому бажаємо:

Хай дорога стелиться шовкова,
А життя буде, мов п'янкий цвіт,
Хай козацьку вдачу і міцне здоров'я
Вам дарує доля на сто літ.
Хай в роботі Вам все удається
І удача нехай усміхнеться,
Щоб не зрадили друзі николи,
А збиралися в дружньому колі.
Хай сонце надії Ваш шлях осяває,
Достатку і злагоди ми Вам бажаємо!

З повагою сім'я Багінських.

ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРОДАЮ білу весільну ді-
сунку, шестикінку, аме-
риканку, вишиту бісером
(в подарунок - під'юб-
ник, піджак, рукавички).
Тел. 8-050-631-39-33.

ПОТРІБНІ будівель-
ники різних спеціаль-
ностей Тел. 8-050-
380-03-96, 5-12-71.

ПРОДАЮ апарат для
виготовлення тирсobel-
kів та бетонозмішувалку.
Тел. 8-067-304-80-29.

КУПЛЮ топінамбур (зем-
ляна груша) у необмежен-
ній кількості. Тел. 5-15-15.

ПРОДАЮ Москвич-2140,
1985 р.в. Ціна - за до-
мовленістю. Тел. 3-34-20.

РЕМОНТ КВАРТИР. Тел.
8-067-990-53-48.

КУПЛЮ бетонозмішувалку
3f та трубозги. Тел.
5-16-70, 8-067-443-
06-30, 8-067-443-06-29.

КУПЛЮ земельну ді-
лянку під забудову.
Тел. 8-050-312-50-09.

ПРОДАЮ комп'ютер з мо-
нітором за 1400 грн. Тел.
8-097-944-57-07 (08),
8-066-988-25-21.

КУПЛЮ автомобіль
"Таврія" або "Славута"
у будь-якому стані.
Тел. 8-066-166-42-89.

ПРОДАЮ дві чорно-
рябі корови. Одна з
другим телям, друга з
третім та ВАЗ-2109 пі-
сля капремонту, 1988
р.в. Тел. 2-37-06, 8-
097-317-88-94.

ПРОДАЮ корову 8 мі-
сяців тільності четвер-
тим телям. С. Калині-
вка, вул. Молодіжна, 9.
Тел. 8-097-100-18-38.

Молода сім'я (без ді-
тей) **НАЙДЕ КВАРТИРУ.**
Тел. 8-050-631-39-33.

НОВА МЕТАЛОБАЗА В МАКАРОВІ

Повний асортимент металопрокату
за низькими цінами.
На складі - арматура, лист, кутник,
катанка, труби, швелери, смуга.
Порізка, доставка.
Наша адреса: смт Макарів, вул. Шляхова, 11
(на території ПМК-11, біля ДАІ).

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕМОНТУ

паливні насоси за ціною:

- МТЗ - 260 грн.
- КамАЗ - 740-800 грн.
- Гідронасоси НШ - 100 грн.
- Гідророзподілювачі Р80 - 200 грн.

НАША АДРЕСА: смт. БОРОДЯНКА.
ТЕЛ. 8-04477-55-605, 8-067-908-69-38.

Торговий дім «Термо»

Котли (луганські), газові - від 936 грн.

Котли твердопаливні - від 1404 грн.

Міні - котельні газові - проектна ціна.

Тел. 248-73-71. Тел./ф 248-73-72.

БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

ШИФЕР:

8-хвильов. лист - від 19.86 грн.
кольоров. лист - від 38.10 грн.
200мм від 84.90 грн. АЗБЕСТ: А-5-50, А-6-45 від 1765.00 грн.
плоский лист 3.0x1.5: 70.50 грн.: 1.5x1.2; 1.75x1.1 - 30.00 грн.
Гурт, розріб, доставка.

ТРУБИ А/Ц, 4 м:

100 мм від 30.00 грн.
150 мм від 53.10 грн.
200мм від 84.90 грн.

ДОСТАВКА БУДМАТЕРІАЛІВ ЗА ДОМОВЛЕНІСТЮ!

ПП «Спайк-К» м. Київ, вул. Промислова, 4, ст.м. «Видубичі»

Тел. (044) 255-14-20, 467-70-39

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАЛІЗУЄ

ПІНОБЕТОННІ БЛОКИ МАРКИ Д-800
для будівництва розміром 60x30x20 та 60x30x10
- високі теплозберігаючі властивості,

- легко отшукатурити, висока міцність.

Телефони 5-16-70, 8-044-231-38-11, 8-067-443-06-29.

ЗАГУБЛЕНЕ свідоцтво на право приватної власності на житловий будинок в смт Макарів по вул. Садова, 21, зареєстроване БТІ за №2609 і видане Макарівською селищною радою 2 березня 1998 року на ім'я ГРИЩЕНКО Ольги Дмитрівни, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНІЙ сертифікат на право володіння земельною частиною (паєм) серії KB №0258531, зареєстрований за №207 22 липня 1997 року КСП "Яблуневе" на ім'я МОСТИЦЬКОГО Валентина Антоновича, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНІЙ свідоцтво №468 на право приватної власності на квартиру, видане 24 грудня 1994 року Макарівською селищною радою на ім'я ПОДКОПАЄВОЇ Любові Іванівні, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНІЙ атестат серії МП №010756, виданий Ситняківською середньою школою в 1996 році на ім'я ПЕТРЕНКО Лариси Анатоліївни, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНІЙ сертифікат на право володіння земельною частиною (паєм) серії KB №0299979, зареєстрований за №0033 КСП "Лан" на ім'я ЗАХАРЧЕНКА Віктора Юхимовича, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНІЙ сертифікат на право володіння земельною частиною (паєм) серії KB №0258531, зареєстрований 22 липня 1997 року за №207 КСП "Яблуневе" на ім'я МОСТИЦЬКОГО Валентина Антоновича, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНІЙ державний акт на право приватної власності на землю серії Р1 №240427, зареєстрований Людвинівською сільською радою 3 квітня 2001 року за №024 на ім'я МАЦАПУРИ Галини Іванівні, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНІЙ державний акт на право приватної власності на землю серії Р1 №211202, зареєстрований Людвинівською сільською радою 3 квітня 2001 року за №020 на ім'я МАЦАПУРИ Василя Васильовича, вважати недійсним.

Колектив Комарівської школи

ЗАПРОШУЄ ВИПУСКНИКІВ
минуліх літ на святкування 90-річ-
чя від дня заснування школи,
яке відбудеться 20 травня
2006 року о 18 годині.

Дирекція школи.

Великоカラшинська
сільська рада

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

- з продажу приміщення бані
- в с. В.Карашин по вул. Перемоги, 3-б.
- Загальна площа - 293,3 кв. м.
- Стартова ціна - 41770 грн.
- (у тому числі ПДВ 6962 грн.).
- За довідками звертатися: с. В.Карашин
- Макарівського району, вул. Перемоги, 1-а.
- Конкурсна комісія. Тел. 3-92-42.

ВІКНА, БАЛКОНИ
МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ

ВІД ВИРОБНИКА (БЕЛЬГІЯ, НІМЕЧЧИНА).

Тел. 8-050-447-87-08, 5-22-82.

Приміщення старої ощадкаси в Макарові.

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАЛІЗУЄ

ПЛИТИ ТА СТОВПЧИКИ

для декоративних залізобетонних огорож
- естетичність, - простий монтаж, - висока міцність.

Телефони 5-16-70, 8-044-231-38-11, 8-067-443-06-29.

ТОВ „MIG-95”

НА ПОСТИГНУ РОБОТУ ПОТРІБНІ
машиністи бульдозерів Т-130, Т-170,
гідравлічних екскаваторів та майстри.

Наша адреса: смт Макарів, вул. Фрунзе, 150-А
(колишня ПМК-167).

Тел. 5-13-76.

Адміністрація та трудовий колектив Макарівської ЗОШ №1 висловлюють глибокі співчуття вчительці початкових класів Булах Катерині Василівні з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті її чоловіка.

Районна партійна організація ВО „Батьківщина“ глибоко сумує з приводу смерті однопартійця ПРОНЯЄВА Валерія Вадимовича і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Колектив Ясногородської ЗОШ висловлює глибокі співчуття працівниці школи Носенко Галині Іванівні з приводу тяжкої втрати – смерті брата Івана.

Колектив Ясногородської ЗОШ висловлює глибокі співчуття учням Оксані, Тарасу, Олегу і Руслану МЕЛЬНИКАМ з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Колектив автостанції АС „Макарів“ висловлює глибокі співчуття колишньому касирі Шишко Єлизаветі Михайлівні з приводу тяжкої втрати – трагічної смерті сина Сергія.

Батьківський комітет, вчителі та учні Макарівської